

B O A R D O F S T U D I E S
NEW SOUTH WALES

2010

**HIGHER SCHOOL CERTIFICATE
EXAMINATION**

Modern Greek Beginners

(Section I — Listening)

Transcript

Familiarisation Text

Γρηγόρης: Μαμά θα μου δώσεις 20 ευρώ;

Μαμά: Πάλι λεφτά μου ζητάς; Κάθε μέρα μου ζητάς λεφτά! Χτες σου έδωσα 10 ευρώ. Σήμερα θέλεις 20.

Γρηγόρης: Την Κυριακή γιορτάζει η Λία. Θέλω να της αγοράσω ένα δώρο. Μας κάλεσε στο σπίτι της. Θα κάνει ένα μικρό πάρτι.

Μαμά: Εντάξει, αφού τα θέλεις για τη Λία, πολύ ευχαρίστως.

Question 1

Προσοχή, προσοχή! Φωτιά στην αποθήκη! Φωτιά στην αποθήκη! Παρακαλούνται όλοι οι πελάτες να βγουν αμέσως έξω στο πάρκινγκ. Αφήστε τα ψώνια σας και τα καρότσια σας. Προχωρήστε γρήγορα στην έξοδο!

Question 2

Διευθυντής: Καλημέρα σας, κυρία Μαύρου. Πώς μπορώ να σας βοηθήσω;

Κυρία Μαύρου: Κύριε Διευθυντή, μένω απέναντι απ' το σχολείο σας. Κάθε μέρα – πρωί και απόγευμα – οι μαθητές σας μαζεύονται μπροστά στο σπίτι μου.

Διευθυντής: Αλήθεια; Και τι κάνουν εκεί;

Κυρία Μαύρου: Κάνουν φασαρία και πετάνε τα σκουπίδια τους στην αυλή μου. Σαν διευθυντής, πρέπει να κάνετε κάτι.

Question 3

Αντρέας: Μαμά! Σε τρεις εβδομάδες φεύγουμε για το σχολικό μας ταξίδι! Αλλά αν θέλεις να επισκεφτώ τη γιαγιά στη Γαλλία, θα πρέπει να συμπληρώσουμε αυτό το γράμμα.

Μαμά: Τι ακριβώς χρειάζεται;

Αντρέας: Χρειάζεται πάλι ο αριθμός του διαβατηρίου μου.

Μαμά: Πάλι; Το έχω μάθει απ' έξω. Είπαμε: A235146.

Αντρέας: Εντάξει, A235146. Ευχαριστώ μαμά! Σ' αγαπώ!

Question 4

Μαμά: Μανώλη, έλα 'δω! Κοίτα το δωμάτιό σου. Βαρέθηκα να το καθαρίζω!

Μανώλης: Έλα τώρα βρε μαμά, μην κάνεις έτσι!

Μαμά: Όχι, φτάνει πια! Τίποτα δεν κάνεις! Ούτε το δωμάτιό σου καθαρίζεις, ούτε τα ρούχα σου πλένεις, ούτε το πιάτο σου σηκώνεις. Μόνο λεφτά ζητάς για να βγαίνεις έξω. Από 'δω και πέρα θα αλλάξουν τα πράγματα.

Question 5

- Γιώργος: Άννα, έλα να δεις το δωμάτιό μου.
- Άννα: Ωραίο είναι Γιώργο, αλλά το ροζ είναι για κορίτσια.
- Γιώργος: Τι λες βρε Άννα; Πώς σκέφτεσαι έτσι; Είναι πολύ της μόδας το ροζ. Όλοι οι άντρες το φοράνε τώρα.
- Άννα: Δεν είναι μόνο το χρώμα. Κάτι λείπει. Βάλε στους τοίχους καμιά φωτογραφία, καμιά ... αφίσα
- Γιώργος: Μα δεν έχω τελειώσει ακόμα. Τώρα το έβαψα.
- Άννα: Α, εντάξει. Πω ... πω ... πάντως έχεις πολύ ωραία θέα απ' το παραθύρό σου. Μ' αρέσει που βλέπεις τη θάλασσα.

Question 6

- Μαργαρίτα: Πώς σου φαίνεται το καλοκαίρι στην Αυστραλία, Αλέξης;
- Αλέξης: Δεν ξέρω ... ένας χρόνος έχει περάσει και ακόμα δεν έχω ευχαριστηθεί τη θάλασσα. Εδώ καλοκαίρι και βρέχει. Λίγες είναι οι μέρες που μπορείς να κάνεις μπάνιο στη θάλασσα. Κύματα μεγάλα και άγρια ... φοβάμαι ...
- Μαργαρίτα: Έλα που φοβάσαι! Τόσα χρόνια κολυμπάω εδώ και δεν έχω πάθει τίποτα.
- Αλέξης: Ναι, Μαργαρίτα, αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Εσείς εδώ έχετε Χριστούγεννα το καλοκαίρι, πολύ παράξενο! Εμένα μ' αρέσει να βλέπω χιόνια τα Χριστούγεννα, όπως στην Ελλάδα.

Question 7

Παναγιώτης: Έλα Ελένη! Τι έγινε; Σκέφτηκες τι θα κάνουμε;

Ελένη: Ναι, Παναγιώτη κάτι σκέφτηκα. Θυμάσαι πόσο πολύ της άρεσε της μαμάς η Ισπανία όταν πήγε ταξίδι στην Ευρώπη πέρσι;

Παναγιώτης: Ναι, θυμάμαι. Αφού άρχισε να κάνει και μαθήματα ισπανικής γλώσσας. Συνέχεια μιλούσε για τα αξιοθέατα και τα εστιατόρια. Δεν μας μαγείρεψε και μερικά ισπανικά φαγητά;

Ελένη: Ε λοιπόν, γι' αυτό θα της αρέσει αυτό το βιβλίο της ισπανικής κουζίνας.

Παναγιώτης: Ωραία ... πάμε.

Question 8

Δήμος: Αλίκη, πώς θα περάσεις τις διακοπές σου φέτος;

Αλίκη: Εγώ; Έχω μια υπέροχη ιδέα. Λέω να πάμε με την παρέα μου διακοπές σε μια φάρμα έξι ώρες έξω από το Σύνδεϋ. Είναι ήσυχα και ωραία και μακριά από τη φασαρία της πόλης. Ούτε κινητό δεν θα πάρουμε. Τι λες; Θα έρθεις και εσύ μαζί μας, Δήμο;

Δήμος: Δεν ξέρω Αλίκη μου. Δίχως κινητό και σε φάρμα; Εμένα μ' αρέσει ο κόσμος και η φασαρία.

Αλίκη: Εγώ όμως θέλω να ξεκουραστώ, να είμαι κοντά στη φύση, γιατί βαρέθηκα τις διακοπές σε τουριστικά μέρη με τα μεγάλα και ακριβά ξενοδοχεία. Θα χάσεις, Δήμο, γιατί θα περάσουμε καλά!

Question 9

- Κατίνα: Μπαμπά, απόψε θα βγω έξω με τον Παύλο.
- Κύριος Πετρόπουλος: Πάλι με τον Παύλο; Πού θα πάτε, Κατίνα μου;
- Κατίνα: Σινεμά. Ο Παύλος θέλει να δούμε μια γαλλική ταινία.
- Κύριος Πετρόπουλος: Καλά ... δεν του είπες πως εσένα δεν σ' αρέσει το σινεμά;
- Κατίνα: Ε, τι να κάνω; Αυτά του αρέσουν. Το σινεμά, το διάβασμα, το κομπιούτερ. Είναι ήσυχο παιδί.
- Κύριος Πετρόπουλος: Ωραία ... αλλά ξέχασες πόσο σ' αρέσουν οι βόλτες, τα κλαμπ και τα μπαράκια;
- Κατίνα: Όχι μπαμπά. Αλλά τον αγαπώ τον Παύλο. Είναι τόσο καλός.
- Κύριος Πετρόπουλος: Εντάξει. Αλλά μην αργήσεις να 'ρθεις σπίτι απόψε. Αύριο πρωί-πρωί παίζεις τένις. Πες του Παύλου να έρθει να δει το ματς.
- Κατίνα: Του το είπα, αλλά δεν θα έρθει. Δεν του αρέσει να σηκώνεται νωρίς το πρωί.
- Κύριος Πετρόπουλος: Κατάλαβα. Όμως ... εσύ πάντα τρέχεις για' κείνον.

Question 10

- Αντώνης: Βαγγέλη, ο Αντώνης είμαι. Δεν ξέρω αν έμαθες τα νέα μου. Άστα! Το περασμένο Σάββατο, έπεσα κι έσπασα το πόδι μου. Ο γιατρός μου είπε ότι δυστυχώς δεν θα μπορέσω να παίξω ποδόσφαιρο για έξι εβδομάδες. Ξέρεις ότι δεν μ' αρέσει να χάνω παιχνίδι. Φοβάμαι να μη χάσω την θέση μου στην ομάδα. Μπορείς να μου πεις τι θα γίνει; Θα παίξω ξανά φέτος όταν γίνει καλά το πόδι μου;

Τα λέμε...

Question 11

- Πηνελόπη: Καλημέρα σας Κύριε Κωστάκη. Ήρθα για τη θέση της νηπιαγωγού που διαφημίσατε.
- Κύριος Κωστάκης: Μάλιστα. Έχετε ξαναδουλέψει με παιδιά κάτω από πέντε χρονών;
- Πηνελόπη: Όχι ακριβώς. Πέρσι τελείωσα το κολλέγιο. Έχω όμως πείρα. Για πολλά χρόνια η μητέρα μου πρόσεχε τα παιδιά της γειτονιάς όταν δούλευαν οι γονείς τους. Εγώ τη βοηθούσα κάθε απόγευμα.
- Κύριος Κωστάκης: Είστε νέα και αυτή η δουλειά δεν είναι εύκολη. Χρειάζεται μεγάλη υπομονή και αγάπη για τα μικρά παιδιά.
- Πηνελόπη: Μ' αρέσουν πολύ τα μικρά παιδιά. Έχω πέντε ανήψια και τα προσέχω όταν βγαίνουν έξω τα αδέρφια μου.
- Κύριος Κωστάκης: Επίσης χρειάζεται και ταλέντο στη μουσική και στη ζωγραφική.
- Πηνελόπη: Παίζω πιάνο και τραγουδώ. Όταν ήμουν στο κολλέγιο, ένα απ' τα μαθήματά μου ήταν η ζωγραφική και ήμουν η καλύτερη στην τάξη.
- Κύριος Κωστάκης: Ξέρετε ότι μερικές φορές θα πρέπει να αρχίζετε τη δουλειά πολύ πρωί και να μένετε μέχρι αργά το απόγευμα;
- Πηνελόπη: Δεν είναι πρόβλημα αυτό – ξέρω ότι η δουλειά αυτή έχει πολλές ώρες.
- Κύριος Κωστάκης: Εντάξει, σας ευχαριστώ πολύ.

Question 12

Καλημέρα σας. Ονομάζομαι Μαίρη Χρονοπούλου. Είμαι 21 χρονών και είμαι χορεύτρια στο Εθνικό Μπαλέτο. Είμαι σχεδόν τυφλή. Μέχρι πέντε χρονών ήμουνα καλά ... έβλεπα. Αλλά ένα βράδυ πήρε φωτιά το σπίτι μας. Όλοι σωθήκαμε, αλλά εγώ δυστυχώς έχασα το φως μου.

Από μικρό παιδί μου άρεσε ο χορός και ήθελα πάντα να γίνω χορεύτρια. Κανένας δεν πίστευε ότι ένα κορίτσι που δεν έβλεπε θα μπορούσε να το κάνει... ούτε οι γονείς μου. Οι συμμαθητές μου γελούσανε με το όνειρό μου και πολλές φορές ούτε κι εγώ το πίστευα. Πόσες φορές σκέφτηκα μήπως είχαν δίκιο οι γονείς μου και θα ήταν καλύτερα να κάνω κάτι άλλο;

Μόνο η κυρία Μπελακόβα, μια γειτόνισσά μας, μου έδινε κουράγιο. Αυτή ήταν χορεύτρια στη Ρωσία και όταν ήρθε στην Αυστραλία έδινε μαθήματα χορού. Με βοήθησε πάρα πολύ και ακόμα με βοηθάει. Έχουμε ταξιδέψει μαζί σε πολλές χώρες του κόσμου. Σπούδασα χορό στην Αγγλία και τώρα μαζί με το Εθνικό Μπαλέτο θα κάνω το γύρο της Αυστραλίας. Έχω μάθει πολλά πράγματα αλλά το πιο σπουδαίο μάθημα της ζωής μου είναι πως μπορείς να κάνεις ό, τι θέλεις ... μπορείς ... μπορείς ... μπορείς!